

Fotlandsfossen

Der Fotlandsfossen bruser, i den stille natt,
og månen står og lyser imellom berg og kratt.
Og fossekallen synger, sin egen melodi,
der Fotlandsfossen bruser, en kveld ved jonsoktid.

Ved fossen står en mølle, men den er stille nå.
Den tiden er forsvunnet, det er jo bare så.
Men møllens mange minner, de dukker ofte frem,
de skal vi aldri glemme, de tar vi med oss hjem.

Men elven den skal leve og fossen likeså.
Og når våren kommer, er den lik som nå.
Og solen den seg senker i havet langt der vest,
hør Fotlandsfossen bruser, den spiller opp til fest.

Ved Fotlandsfossens klipper, vi satt der mang en gang,
og nynnet med i valsen til fossens ville sang.
Der er det godt å være, bare for oss to.
Der Fotlandsfossen bruser, der får vi fred og ro.

Tekst & melodi: Kjell Hadland